

טורי לחמן יצחק ("יורק")
494308

בן שרה ושמואל

נולד ב- י"א אלול תשי"ה 20.8.1945

התגייס לצה"ל במאי 1963

שרת בגדוד "גדעון" (13)

נפל ב- כ"ז אלול תשכ"ג 16.9.1963

בעת מילוי תפקידו.

לחמוך, יצחק ("יוקק")

בן שמואל ושרה. נולד ביום י"א באלול
תש"ה (20.8.1945) בסיביר שברוסיה.
במלאת לו חמש שנים, בשנת 1950, עלה
לארץ. למד בבית-הספר "בלפור" בתל-אביב
ולאחר-מכן בגבעת-השלושה. במאי 1963
גויס לצה"ל וכעבור כמה חדשים, ביום
כ"ז באלול תשכ"ג (16.9.1963), נפל בשעת
מילוי תפקידו והובא למנוחת-עולמים בבית-
הקברות הצבאי בקרית-שאול.

מפקדו

באימון, בשגרה ובקרב (1957-1967)

יריב (1960-1961), מרדכי (מוטה) גור (1961-1963), אורי בר-רצון ז"ל (1963-1965) ושלמה אלטון ז"ל (1965-1966). היה זה עשור שקט יחסית, במיוחד בגבול הישראלי-מצרי, וחטיבת גולני, כחלק מצה"ל כולו, התפנתה אף היא לפעילות ממושכת, שגרתית וחשובה של בניית הכוח, אימונים, הצטיידות והתארגנות, טיפוח המשמעת, המוראל וגאוות-היחידה, תוך טיפול מיוחד בחייל הבודד, במחלקה, בפלוגה ובגדוד.

לוחמי החטיבה בעשר השנים 1957-1967 חילקו את זמנם בדרך כלל בין תקופות אימונים קצרות ("אימון קיץ" ו"אימון חורף") ו"תעסוקה מבצעית" ממושכת לאורך גבולות ה"קו הירוק". יחידות החטיבה (הגדודים, פלוגת-הסיור, פלוגת המ"כים, פלוגות הטירונים, הקשר וההנדסה), היו מפוזרות בכל רחבי-הארץ, מגבול הצפון והגבול הישראלי-סורי, עד הגבול הירדני ("פרוזדור ירושלים" ומובלעת הר-הצופים) - ועד גבול רצועת עזה והנגב הדרומי.

חבריו ליחידה

באימונים

ת.נ.צ.ב.ה.
לחמן יצחק
1945-1963

...אך נצבאר את כולם
את יפה הבלאית והתואר
כי רעות שבכאת, לעולם
לא תתן את לבנו לשכוח.
אהבה מקודמת בדם
את תשובי בינו לעולמו.

חיים גלי

הנסיך הקטן

פגשתי אותו בלילה המדבר.
יפה שקיחת-שמש לילה עצוב.
צוירתי לו עץ וכבשה על נייר,
והוא הביט לי ששוב.

הנסיך הקטן מפלוצה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח.
כא שושניו הן קוצים כעת
ולבו הקטן יקפא כקרח.
ואם אי-פעם תזיזו לכאן
תדעו, שכאן הוא חרש צנח.
קוף הנפיצה מצולם לא נשמע
באלף החוף הרק.

והיה אם יוביץ שם ילד קטן
שפניו שותקות ושיצר לו להוב,
תדעו שנה הוא - הוסיטו לו יד
ולטפו את אבק-המדבר מצניו.

חסד קטן צימי תעשו:

כתבו נא מהר לכל אמהותינו,
הנסיך הקטן הנה חזר אלינו.

הנסיך הקטן מפלוצה ב'
לא יראה עוד כבשה שאוכלת פרח:
כא שושניו מתייבחות כעת,
כי לבו הקטן קפא כקרח.

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

דמעות של מלאכים
מדוע הם בוכים המלאכים?
אולי בגלל
שזה לא קל
להיות מלאך
בעולם עצוב כל כך

כי שהמלאכים בוכים
בעולם אחר
אז בעולם הזה
עצוב לנו יותר

וגם אנחנו כאן
דוצים לבכות יחד איתם
מה לעשות?
דוצים לבכות
והדמעות אינן יורדות
הדמעות אינן זולגות

